Για ώρα ανάγκης

Πριν ταξιδέψει ο Νάσιος από το Αργυρόκαστρο προς το χωριό του την Πολύτσανη, πήρε μαζί του ένα πιστόλι, διότι στο δρόμο κυρίως στην Γκρίκα, έβγαιναν κλέφτες κι έκαναν πλιαστικολόι.

Ξεκίνησε, λοιπόν, για το χωριό , έχοντας το πιστόλι του κάτω από το σακάκι του. Περπατώντας, έφτασε στο Ναγοπλιώτικο. Εκεί, από μια μεγάλη βατιά, του βγαίνουν μπροστά τρεις άντρες, γενειάδες, κακοντυμένοι, με όπλα στα χέρια τους.

-Σταμάτα, του λένε.
-Τι ζητάτε ρε παιδιά από μένα, τους λέει ο Νάσιος, αφού σταμάτησε στη μέση του δρόμου κατατρομαγμένος.
-Τα λεφτά σου θέλουμε! Λέγε που τα έχεις και σήκωσε τα χέρια σου ψηλά!

Ο Νάσιος εκτελεί ό,τι του λένε. Αφού τον έψαξαν οι κλέφτες για λεφτά, του βρήκαν και το πιστόλι που το είχε κρυμμένο κάτω από το σακάκι του.

-Τούτο τι το έχεις; Του λένε.
-Πιστόλι, ρε παιδιά, πιστόλι για ώρα ανάγκης! Απαντάει ο Νάσιος.

Οι κλέφτες γέλασαν, του πήραν τα χρήματα και του έδωσαν άδειο το πιστόλι, λέγοντάς του:

-Φύγε, φύγε τώρα, πάρε και το κουμπούρι σου και κοίταξε να το μεταχειριστείς σε άλλη ώρα ανάγκης.

Κώστας Α. Ίσος «Πολυτσανίτικο χιούμορ», Αθήνα 2004